

MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 09 februari 2004 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 02 december 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

PASTORIE, gelegen te
Nieuwpoort (Nieuwpoort), Hendrik Geeraertplein 2;
bekend ten kadaster:
Nieuwpoort, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 683P(DEEL).

De historische waarde, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze pastorie, daterend van 1922, is een interessante getuigenis van de sterk verspreide - onder meer ook te Nieuwpoort - visie op het bouwen en verbouwen in het eerste kwart van de 20 ste eeuw. De historiserende aanpak, waarbij teruggerepen wordt naar de regionale bouwprogramma's, werd hier duidelijk aangewend.

Het betreft een kwaliteitsvolle wederopbouwarchitectuur gekenmerkt als een imitatieve interpretatie van de lokale renaissance architectuur. Typerend zijn hier de Brugse traveeën met baksteenversieringen op de borstwering en in de boogvelden, de houten kruiskozijsen verdiept met kleine roedeversiering, de geprofileerde kroonlijst, de accoladeboogdeur met rechthoekig drieledig bovenlicht, gevat in verdiepte rechthoekige omlijsting.

Het verwerken van geschaafde baksteen voor de ornamenten, onder meer het versierde aediculavenster en de vensterboogvelden, getuigt van een streven naar een verzorgde afwerking en van een doorgedreven vakmanschap. Dit kwalitatief metselwerk van de streekeigen baksteen werd uitgevoerd ter imitatie van de natuursteen.

De **sociaal-culturele waarde** wordt als volgt omschreven:

Deze in 1922 wederopgebouwde pastorie kan omschreven worden als een geslaagd ontwerp van de belangrijke architect J. Viérin, welke zijn stempel drukte op de wederopbouw van Nieuwpoort. Reeds, voor de eerste wereldoorlog, in 1906 kreeg architect Viérin, samen met architect H. Carbon, de opdracht van burgemeester W. Deroo om een ontwerp op te maken ter verfraaiing van de omgeving van de markt en de Onze Lieve Vrouwekerk. Dit ontwerp was richtinggevend voor de wederopbouw van de stad Nieuwpoort.

2° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

BURGERHUIS, gelegen te
Nieuwpoort (Nieuwpoort), Onze Lieve Vrouwestraat 5;
bekend ten kadaster:
Nieuwpoort, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 527M(DEEL).

De **historische waarde** , in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Dit burgerhuis, daterend van 1921, is een interessante getuigenis van de sterk verspreide - onder meer ook te Nieuwpoort - visie op het bouwen en verbouwen in het eerste kwart van de 20ste eeuw. De historiserende aanpak, waarbij teruggeslagen wordt naar de regionale bouwprogramma's, werd hier duidelijk aangewend.

Het betreft een kwaliteitsvolle wederopbouwarchitectuur welke wordt gekenmerkt door een verzorgde eclectische vormgeving. Typerend zijn het zijrisaliet uitlopend op een trapgevel met topstuk, de korfbogige muuropeningen onder druiplijst, de sierankers, het wisselend gebruik van baksteen en euvillesteen, het verzorgde schrijnwerk cf. onder de driezijdige erker met bekronende houten dakvenster.

De **sociaal-culturele waarde** wordt als volgt omschreven:

Als zijnde een geslaagde realisatie met beeldbepalende ligging tegenover het kerkportaal naar ontwerp van de Brusselse architect A. Golenvaux, die verschillende realisaties op zijn naam heeft in het kader van de wederopbouw van Nieuwpoort.

3° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als monument:

BURGERHUIS, gelegen te
Nieuwpoort (Nieuwpoort), Onze Lieve Vrouwestraat 7;
bekend ten kadaster:
Nieuwpoort, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 509K(DEEL).

De historische waarde, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze woning, ontworpen in 1913, is een getuige van het vooroorlogs bouwproject dat in 1906 werd opgestart onder impuls van Burgemeester De Roo. In vermeld jaar gaf het schepencollege de architecten Jozef Viérin en Henri Carbon de opdracht een voorstel uit te werken voor de aanleg en de verfraaiing van de omgeving van de kerk. Er werd een maquette opgemaakt met voorbeeld woningen. Qua architecturale uitwerking sloot dit ontwerp volledig aan bij de op traditie geïnspireerde vormgeving; een stijl die omstreeks de jaren 1900-1910 felle opgang maakte, vooral in het Brugse, waar Viérin één van de toonaangevende architecten was.

Deze woning, - gereconstrueerd in 1922 aan de hand van het ontwerp van 1913- , is tevens een getuigenis van het feit dat de verfraaiingsidee van 1906 richtinggevend was voor de wederopbouw van de stad.

Dit burgerhuis met beeldbepalende ligging tegenover het kerkportaal vertoont een verzorgde traditionele vormgeving. Typerend zijn het risaliet met licht overkragende, bekronende trapgevel, het gebruik van baksteen verwerkt met arduin voor de lage plint en met euvillesteen voor banden en decoratieve elementen, de sierankers en de rechthoekige muuropeningen onder ontlastingsboog en hoogveld.

4° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als monument:

BURGERHUIS, gelegen te

Nieuwpoort (Nieuwpoort), Onze Lieve Vrouwstraat 9;

bekend ten kadaster:

Nieuwpoort, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 509H(DEEL).

De historische waarde, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Dit burgerhuis is een vrij zeldzaam voorbeeld van cottage-architectuur in de Nieuwpoortse binnenstad. In tegenstelling met het neotraditionele karakter van de architectuur in Nieuwpoort sluit deze woning qua architecturale vormgeving aan bij de vakantie architectuur.

De architecturale uitwerking van deze cottage wordt gekarakteriseerd door het wisselend dakenspel onder meer met wolfseind; de overkragende geveltop; het gecombineerd gebruik van natuursteen voor de plint en ornamenten, de gele baksteenbouw en het imitatievakwerk in de geveltop; het verzorgde schrijnwerk.

5° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

HERENHUIS met voortuin en lage tuinmuur, gelegen te

Nieuwpoort (Nieuwpoort), Onze Lieve Vrouwstraat 17;

bekend ten kadaster:

Nieuwpoort, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 48K36.

De historische waarde, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Deze woning, oorspronkelijk ontworpen in 1909, is een getuige van het vooroorlogs bouwproject dat in 1906 werd opgestart onder impuls van Burgemeester De Roo. In vermeld jaar gaf het schepencollege de architecten Jozef Viérin en Henri Carbon de opdracht een voorstel uit te werken voor de aanleg en de verfraaiing van de omgeving van de kerk. Er werd een maquette opgemaakt met voorbeeldwoningen. Qua architecturale uitwerking sloot dit

ontwerp volledig aan bij de op traditie geïnspireerde vormgeving; een stijl die omstreeks de jaren 1900-1910 felle opgang maakte, vooral in het Brugse, waar Viérin één van de toonaangevende architecten was.

Deze woning, - gereconstrueerd in 1923 en geïnspireerd op het ontwerp van 1909 - , is tevens een getuigenis van het feit dat de verfraaiingsidee van 1906 richtinggevend was voor de wederopbouw van de stad.

Dit burgerhuis met beeldbepalende ligging op de hoek van de Willem Deroolaan vertoont een verzorgde eclectische wederopbouwarchitectuur. Het betreft een variante op de regionale Vlaamse renaissancestijl onder meer getypeerd door de volgende elementen: het verhoogd risaliet met trapgevel, de rechthoekige vensters verdiept in korf- en tudorboogomlijstingen met afzaat, de geprofileerde schoorsteen met pilastertjes; het houtwerk aansluitend bij de traditionele kozijnconstructie. Andere elementen zijn dan veeleer ontleend aan de cottage-architectuur zoals de erkervormige uitbouwen onder meer voorzien van leien beschieting, de bekronende loggia onder luifel en de natuurstenen inkompartij.

De **sociaal-culturele waarde** wordt als volgt omschreven:

Deze in 1923 wederopgebouwde herenwoning kan omschreven worden als een geslaagd ontwerp van de vooraanstaande architecten Pil en Carbon, die een belangrijke rol speelden bij de wederopbouw van Nieuwpoort. Reeds, voor de eerste wereldoorlog, in 1906 kreeg architect Henri Carbon, samen met architect Viérin, de opdracht van burgemeester W. Deroo om een ontwerp op te maken ter verfraaiing van de omgeving van de markt en de Onze Lieve Vrouwekerk. Dit ontwerp was richtinggevend voor de wederopbouw van de stad Nieuwpoort.

6° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als **monument**:

DUYNENHUYNS, gelegen te

Nieuwpoort (Nieuwpoort), Oostendestraat 13-15;

bekend ten kadaster:

Nieuwpoort, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 169G(DEEL), 169H(DEEL).

De **historische waarde**, in casu de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

Het Duynenhuys is historisch belangrijk als zijnde het voormalig refugium van de Ter Duinenabdij van Koksijde. Dit historisch belangrijk pand was onder meer de verblijfplaats van Albrecht en Isabella tijdens het beleg van Oostende (1601-1604).

Het betreft een verzorgde wederopbouw architectuur met een voorgevel, die qua algemene opstand, aflijning en plastische uitwerking van dakvenster verwijst naar het vooroorlogs uitzicht uit 17de eeuw. De voorgevel vertoont nog volledig de kenmerken van de regionale Vlaamse renaissancestijl, die in de Westhoek werd toegepast onder meer in navolging van het in 1596 gebouwde Veurnse stadhuis. Typierend zijn de tudorboogvormige vensters met geprofileerd beloop en de versierde boogvelden, de sierankers en de uitgewerkte kroonlijst. Het gebruik van geschaafde gele baksteen verwerkt tot een gelijkmd parement voor de kroonlijst en versierde boogvelden getuigt van een verzorgde afwerking en een doorgedreven vakmanschap. Dit kwalitatief metselwerk van de streekeigen baksteen werd uitgevoerd ter imitatie van de natuursteen.

Het kunsthistorisch belang van dit pand werd reeds in 1917 onderscheiden door de opname in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Deze inventaris werd uitgevoerd in opdracht van de toenmalige minister van Kunst en Wetenschap, onder leiding van E. Dhucque, lid van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. Naast het in veiligheid brengen van belangrijke kunstwerken had deze missie ook tot doel een inventaris op te maken van het door oorlogsgeweld bedreigde erfgoed. In het archief van de 'Mission Dhucque' is een gedetailleerde opstand van deze gevel bewaard.

7° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:
- als monument:

VILLA HURLEBISE, gelegen te
Nieuwpoort (Nieuwpoort), Albert I laan 110; Lombardsijdestraat 16;
bekend ten kadaster:
Nieuwpoort, 2e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 225 (DEEL).

De historische waarde, in casu tevens de architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

De villa Hurlebise is - samen met de reeds beschermde villa Crombez en de White Résidence - een unieke getuige van het elitair toerisme te Nieuwpoort. Deze badplaats gesticht, ca. 1864, diende volgens Benjamin Crombez (Doornik) eigenaar van deze duinenstrook uit te groeien tot een exclusief vakantieoord met aristocratisch karakter, afgestemd op elitair publiek. De vooroorlogse villa Hurlebise paste volledig in deze aristocratische sfeer. De villa werd wederopgebouwd tijdens het interbellum, toen de badplaats nog zijn exclusief karakter bewaarde. Het betreft een geslaagd ontwerp waarbij de hoekligging met uitzicht op zee, optimaal werd benut in de opbouw en de architecturale vormgeving; typerend zijn de geaccentueerde hoektravee in de vorm van een scheepsboeg met boegspriet, de afgeronde erker met gebeeldhoud reliëf en bekronend balkon, uitlopend op dakvenster onder gebogen fronton. Deze imposante villa vertoont tevens verzorgd schrijnwerk en een rijk materiaalgebruik: leien bedaking, gele baksteen in afwisseling met arduin en zandsteen.

De straatgevels worden tevens gekarakteriseerd door een kwaliteitsvolle uitwerking van de details; dit komt onder meer tot uiting in de vensteromlijstingen en in het uitgewerkte inkomportaal met de deels beglaasde vleugel deur met art deco vormgeving.

Art. 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

16 AUG 2005

Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN